

Crez poetic

Felix

Prin pori de gând și ochi de sentimente
Se îmbulzesc spre creuzet idei,
Să fie malaxate de condei
Pe flacăra trăirilor ardente.

Sunt invadat și filtrele-s în ceață,
Vreau să triez dar, totuși: ce să scriu
Când fiecare verb se cere viu,
Și fiecare vers imploră viață?

Sunt copleșit de tainica geneză
Și-n miezul ei fierbinte mă îmbrac,
Apoi uimit mă stau, mă scriu, mă tac,
Jucându-mă cu vechea diateză.

Se dăruie paleta grea de teme
Și ploaia versurilor e potop,
Dar nu doresc decât atât: un strop
Din arderea trăirilor extreme!

Vreau chinteseței să-i extrag polenul
Și, cum „a scrie” și “a respira”
Îmi sunt totuna, poezia mea
E penru Cel ce dat-a oxigenul.

Îmbracă-mi, Doamne, versul în culoare
Și dă putere fiecărui verb,
Iar când la focul jertfei toate fierb,
Și om și vers Ți-aducem închinare.

Simion Felix Marțian